

141103 - دچار وسواس است و به روزه اش شک دارد

سوال

دختری بیست و چهار ساله هستم. هنگامی که هفده سال داشتم دچار بیماری وسواس شدم و مدتی بعد تحت درمان قرار گرفتم اما هنوز آثار آن باقی است و خیلی اذیتم می کند به طوری که این روزها به خودم می گویم: وقتی دبیرستان بودم عمداً افطار کرده ام و الان هم عمداً روزه ام را خورده ام. با وجود آنکه اصلاً یادم نمی آید روزه ام را خورده باشم و به سبب همین بیماری چیزهای زیادی را از یاد می برم و نمی توانم به یادش بیاورم، پس آیا درست است که ممکن است روزه ام را خورده باشم؟

پاسخ مفصل

الحمد لله.

تا وقتی که شما به یاد نمی آورید در رمضان روزه خود را خورده اید این شک چیزی جز وسوسه شیطان نیست و هیچ الزامی برای شما ایجاد نمی کند. علما قاعده ای را ذکر کرده اند مبنی بر اینکه: مسلمان اگر عبادتی را انجام دهد سپس بعد از پایان شک کند که آیا درست انجامش داده یا خیر؟ به این شک توجه نشان نمی دهد و کارش صحیح خواهد بود.

شیخ ابن عثیمین - رحمه الله - می گوید:

«این قاعده بسیار مهمی است. شک پس از پایان عبادت تاثیری در عبادت ندارد. برخی از مردم وقتی نمازشان تمام می شود و سلام می دهند شیطان به نزدشان آمده می گوید: سورة فاتحه را نخواندی، تنها یک سجده کردی... شک در اینجا دور انداخته می شود زیرا شک پس از پایان عبادت اثری ندارد.

برخی از مردم بسیار شک می کنند، عبادتی انجام نمی دهند مگر همراه با شک. این شخص نیز شک را باید دور کند و به آن توجهی نشان ندهد زیرا این وسواس است» (دروس و فتاوی الحرم الممدنی: ۱۵۳).

بر این اساس، اگر شیطان وسوسه ات کرد که روزهات را خورده ای به این شک توجهی نکن و خودت را به آن مشغول نساز.

ابن جوزی - رحمه الله - داستان جالبی در این باره نقل کرده می‌گوید:

نقل شده که مردی به نزد ابوحازم آمد و گفت: شیطان نزد من می‌آید و می‌گوید: تو زنت را طلاق داده‌ای و مرا به شک می‌اندازد. ابوحازم گفت: مگر طلاقش نداده‌ای؟ گفت: نه! گفت: دیروز نزد من نیامدی و همینجا طلاقش ندادی؟ گفت: به خدا سوگند فقط امروز نزد شما آمده‌ام و اصلاً طلاقش نداده‌ام! ابوحازم گفت: برای شیطان نیز همینطور که برای من سوگند یاد کردی قسم بخور و مشکلی برایت پیش نمی‌آید (الأذکیاء: ۳۸).

بهترین درمان برای این وسوسه‌ها ذکر بسیار پروردگار متعال و دعا و پناه بردن به او از شیطان است و بعد از آن رویگردانی و بی‌توجهی به این گونه وسوسه‌ها، چرا که باید جلوی اینگونه فکرها را گرفت و ادامه‌اش نداد اگر چه این برای نفس دشوار است اما راه درمان همین است.

برای مطالعه بیشتر در این زمینه مراجعه نمایید به سوال شماره (62839).

والله اعلم.